

Досвід управління ризиками активно поширюється завдяки впровадженню міжнародних стандартів управління якістю та інших систем управління, які встановлюють вимоги та рекомендації щодо його застосування.

Стратегія управління ризиками передбачає зіставлення та звітування містом усіх визначених ініціатив щодо управління ризиками для забезпечення прийняття скоординованого підходу, який ефективно зменшить ділові, фінансові та фізичні ризики для активів та діяльності міста.

Список використаних джерел:

1. Старостіна А.О. Ризик-менеджмент: теорія та практика : навчальний посібник. Київ : ІВЦ Видавництво «Політехніка», 2018. 200 с.
2. Лопушинський І. П., Філіппова В. Д. Управління ризиками у процесі розвитку і функціонування системи місцевого самоврядування. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2021. № 3 (30). С. 79-86.
3. Бортнік О.В. Управління ризиками в органах місцевого самоврядування на основі міжнародних стандартів. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 1. С. 141-148. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.1.141.

Юлія Іванівна Лещенко,
здобувач вищої освіти СВО Магістр
спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету,
м. Полтава, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ Е-ДЕМОКРАТІЯ В КОМУНІКАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ

Для забезпечення ефективної моделі комунікації органів місцевого самоврядування (ОМС) з громадськістю варто забезпечити інформаційну відкритість з боку органів влади та налагодити зворотний зв'язок.

Звертаючи увагу на відкритість в організації комунікативного процесу між ОМС і громадськістю слід відзначити, що відкритість визначається трьома основними аспектами. По-перше, якість чинного нормативно-правового забезпечення, що визначають основні засади функціонування органів управління. По-друге, наявність дієвих та конкретних механізмів і процедур реалізації прав доступу громадян до інформації про діяльність державної й місцевої влади. По-третє, рівень політичної культури, що існує у суспільстві [1].

В сучасних умовах розвитку ОМС все частіше здійснюють комунікативний процес шляхом використання електронної комунікації. Цей процес сучасні науковці визначають як процес передачі інформації в усному або письмовому вигляді, який здійснюється за допомогою комп'ютерних мереж, телекомунікації, мережі інтернет та засобів мультимедіа.

Сучасний розвиток інформаційних технологій зачіпає сферу публічного управління і в частині взаємодії ОМС та громадськості в реальному часі.

В межах Проекту Ради Європи «Зміцнення громадської участі у демократичному процесі прийняття рішень в Україні» проводилось дослідження «Вплив воєнного стану на громадську участь в Україні». В результаті чого було виявлено, що 62 % громадян в цей період зіткнулися з проблемами з інформацією та комунікацією, 34 % з опитаних засвідчили про проблеми використання інструментів громадської участі, 28 % повідомили про проблеми взаємодії з ОМС.

Головними проблемами громадяни визначають:

- інформаційно-комунікаційні – «відсутність відповідей на запити, ігнорування вимог», «доступ до електронних баз даних з публічною інформацією», «нічого не працює. ігнорування», «відмова у суттєвій відповіді на запит»;

- використання інструментів громадської участі – «не можливість зібрання», «доступ до електронних баз даних з публічною інформацією», «не всі електронні інструменти працюють», «закриті дані про закупівлі, призначення на посади без конкурсів», «звернення до районного депутата, звернення до правоохоронних органів: запити на публічну інформацію та заяви про злочин не приймаються та не реєструються», «не надання інформації», «неможливість подати петицію», «вони перестали працювати взагалі», «відсутність електронних черг»;

- взаємодії з ОМС – «діяльність волонтерських організацій обмежується місцевою владою», «відсутність відповідей влади та адекватних реакцій на проблеми», «відсутність ефективної взаємодії з органами місцевого самоврядування, відстороненість місцевої влади від потреб громади», «голова не йде на контакт з людьми» [2].

Описана ситуація доводить необхідність впровадження електронних комунікацій. Для забезпечення проведення онлайн комунікаційних заходів органам влади необхідно мати якісне технічне обладнання. По-друге, необхідно провести відповідне навчання посадових осіб. По-третє, сформувати необхідні акаунти посадових осіб органів влади для зв'язків з громадськістю.

Одним із напрямів електронної комунікації ОМС і громадськості є сучасна платформа Е-демократія (далі – Е-Dem). На сьогодні вже близько 331 громада в Україні використовують даний сервер для забезпечення ефективної комунікації. Програма розроблена за підтримки Швейцарії в рамках швейцарсько-української програми «Електронне урядування задля підзвітності влади та участі громади» (EGAP), що реалізується Фондом Східна Європа у партнерстві з Міністерством цифрової трансформації України та фінансується Швейцарією [3].

Основна мета платформи Е-Dem – надати громадянам легкий і зручний доступ до використання кількох інструментів електронної демократії, а саме: «Електронні петиції», «Громадський бюджет», «Відкрита громада», «Консультації з громадськістю».

Кожний ресурс платформи Е-Dem забезпечує взаємодію ОМС з громадськістю. Інструмент «Електронні петиції» дає можливість мешканцям

міст та окремих громад оформляти звернення до органів влади. Інструмент «Громадський бюджет» надає можливість мешканцям пропонувати свої проекти місцевого розвитку та/або впливати на розподіл визначеної частки коштів місцевого бюджету шляхом голосування за ті чи інші проекти. Інструмент «Відкрита громада» активно інформує органи влади про існуючі актуальні проблеми благоустрою, житлово-комунальної сфери та інфраструктури. Ця частина сервісу допомагає ефективно взаємодіяти органам влади, мешканцям громади та комунальним службам. Інструмент «Консультації з громадськістю» надає можливість мешканцям громади долучитися до питань розвитку міста та організовувати обговорення проектів документів.

За умови доєднання кожної громади до платформи E-Dem рівень інформованості громадян громади суттєво зростає, а доступ до публічної інформації забезпечить більш високий рівень довіри.

Список використаних джерел:

1. Шотурма Н.В. Особливості забезпечення комунікативної політики органів місцевого самоврядування. *Регіональні студії*. 2021. № 26. С. 29-33.
2. Дослідження «Вплив воєнного стану на громадську участь в Україні». URL: <https://rm.coe.int/research-influence-of-martial-law-on-the-civil-participation-in-ukrain/1680a79d85> (дата звернення 12.11.2022).
3. *Е-демократія* : офіційний сайт платформи. URL: <https://e-dem.ua/> (дата звернення 12.11.2022).

Тамара Миколаївна Лозинська,

*доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету,
м. Полтава, Україна*

Андрій Михайлович Стойка,

*аспірант кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету,
м. Полтава, Україна*

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ (НАГЛЯДУ) ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОННОСТІ В МІСЦЕВОМУ САМОВРЯДУВАННІ

У 1997 році парламент України ратифікував Європейську Хартію місцевого самоврядування, у якій проголошувалися не лише принципи самоврядної влади, але й обґрунтовувалася необхідність нагляду за діяльністю органів місцевого самоврядування. У Хартії йдеться переважно про адміністративний нагляд за діяльністю органів місцевого самоврядування [1], а не про державний контроль за місцевим самоврядуванням, як це склалося в практиці публічного управління України. У 2019 р. Кабінетом Міністрів України було прийняте розпорядження про упорядкування системи державного